

μέ τον δίο σου; (θα ήθελα να σε εκπαιδεύσω
να μη θυμώσεις με μη περιέργειά μου).

Λέγεις γρήγορα ναύτοια μέλλοντα γαρύ, άσώ
και δάφο, και δασίον το όνομα, άδύναρον να
θυμηθώ τούτα. Ξέρω άνδρες, ου γέγραφα τούτους.

Μου ήνωε, ου σε ζέρει, άλλα ήδα τούτα.
να να τον ωρίσω, ου γέγραφα Μάτθου και
όχι ... Μάτθου σου ισχυρίσασ με τούτη
έση μου, ώστε πόνησε να ... με ωρίση έ-
μεινα!

Μου σου ήνωε ως να νεία σου έχρα-
γα, χωρίς τού να το παραλάβω παρα-
ναλά. Τούτα όμωσ περιμένω να δινά σου.
δεν φαντάζομαι να να αφάνησιν μου να.
έχου ωρίσασ γαρύ όμωσ άσώ
και μη γέρα μου

Τη δ- γαρά

και η

11/11/49
11/11/49

Και η Παριση
- Αντιπαρ 1
- Αθίνα - 8 -
Αθήνα 12/10/49

«... Τη δ- γαρά σου νόσμο μου, σου όμορφο μου νόσμο!...
«... ώστε έσει γοισί άγαση κυρία μου. Μήπως
άσώφάδισ να άνοησιν άρα να γόγια και μα-
ναρίη και κρυσαίη και σφάφη με όριου να
ωρι τον «δινώ σε νόσμο», άβήνα της σου σε-
ρωριό όσου έμαί τον άγίου; Έγώ να μη ή-
γησ ως τούτα, να ήμα έέτω εμεινωσε. Άλλα
τού, να γινέσει; Καρι τού σεωρη; Η μη ένω
στα σοβαρά, σε έχου άσπορησέ το σε ωρι, ά-
α ή ωριβόη «νίγη του θερμαί μου»,
ώστε πονήσε να ζεγάσει, ου να άρχου με-
την σου γοί με ... σου «νίγη του τερμαί μου»;

Μου σου φαντα να να είναι ναρι
να σε πωρίσω, ως ωρι με να έβραίσε σου,
ου φαντάζομαι να έχου σεωρη. Άλλήθια,
ένω δέν σεωρησε, και το γράμμα μου σε